

UITSPRAAK 17 - 190

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellante
tegen
de Examencommissie Russische Studies, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 30 mei 2017 heeft verweerder wegens plagiaat de door appellante gemaakte masterscriptie ongeldig verklaard en daarbij bepaald dat zij de scriptie niet opnieuw mag indienen. In het besluit is verder vermeld dat een aantekening van het geconstateerde plagiaat wordt opgenomen in het studentendossier van appellante en dat zij niet meer in aanmerking komt voor het *judicium cum laude*.

Bij brief van 27 juni 2017, ontvangen op 6 juli 2017, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep bij het College ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat de sancties onevenredig zijn aan het geconstateerde vergrijp. Zij heeft zich gedurende twee jaar ingespannen om de masterscriptie af te ronden, terwijl zij (gedeeltelijk) in het buitenland verbleef.

Op 25 juli 2017 is getracht een minnelijke schikking te treffen. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 28 juli 2017 is een verweerschrift ingediend.

Bij e-mail van 11 september 2017 heeft appellante een nader stuk ingediend bij het College.

Op 14 september 2017 heeft verweerder op verzoek van het College de masterscriptie van appellante verstrekt.

Uitspraak
17-190
Blad 2/4

Het beroep is behandeld op 20 september 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is, met bericht van verhindering, niet ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn [namen], verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 6 juli 2017 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 30 mei 2017. Het beroepschrift voldoet aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellante bestrijdt niet dat zij plagiaat heeft gepleegd; het administratief beroep betreft uitsluitend de sanctie die verweerder haar hiervoor heeft opgelegd.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op zijn evenredigheid dient te worden getoetst.

Vast staat dat appellante in de scriptie op grote schaal plagiaat heeft gepleegd.

Uitgangspunt van het College, alsmede de universiteit, is dat fraude in welke vorm of omvang ook, binnen een academische omgeving niet getolereerd wordt. Plagiaat is een vorm van fraude.

Het College heeft al eerder overwogen dat een student zelf verantwoordelijk is voor zijn werk en in dat verband van een student mag worden verlangd dat hij ook altijd controleert of er geen sprake is van plagiaat en of alle bronnen op de gebruikelijke wijze zijn vermeld.

De omstandigheid dat appellante stelt dat zij hinder heeft ondervonden door de scriptie (gedeeltelijk) in het buitenland geschreven te hebben, verschoont haar gedraging dan ook niet. Het College volgt in dit verband het standpunt van verweerder dat appellante de examinerator niet kan verwijten dat hij haar niet eerder heeft gewezen op de aanwezigheid van plagiaat.

Uitspraak

17-190

Blad 3/4

Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat appellante op elk gewenst moment kan starten met het opstellen van een nieuwe scriptie, nadat zij een nieuwe begeleider heeft gevonden en dat een scriptietraject doorgaans drie à vier maanden duurt. Daarmee is de vertraging van de studieduur die appellante ondervindt beperkt. Tot slot constateert het College dat verweerder de minst zware van de in de R&R genoemde sancties heeft opgelegd.

De opgelegde sanctie is dan ook evenredig tot de aard en de ernst van de verrichte gedraging. Van strijd met het recht is geen sprake. Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

**Uitspraak
17-190**

Blad 4/4

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, dr. A.M. Rademaker, Y.D.R. Mandel en M. Heezen (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: